

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9860 af 05/09/2017 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 17-70-01124

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 17-70-01124

Pressenævnets kendelse i sag nr. 17-70-01124

DR får ikke kritik for udsendelsen ”I krig med naboen”

I en udsendelse om nabostridigheder fortalte to beboere i en boligforening om deres uoverensstemmelser. En af beboerne klagede til Pressenævnet over, at DR havde fremstillet konflikten ensidigt. Pressenævnet fandt ikke grundlag for at kritisere DRs redigering, selvom DR ikke havde omtalt, at boligforeningen flere gange havde henstillet til, at den anden beboer skulle dæmpe sig.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over en udsendelse i dokumentarserien ”*I krig med naboen*”, som blev bragt på DR2 den 13. december 2016, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at udsendelsens fremstilling af hans konflikt med en anden beboer er ensidig og mangelfuld.

1 Sagsfremstilling

[Klager] boede i en ejendom, som [Boligforeningen] (tidligere [Boligforeningen]) ejer. Af hans korrespondance fra 2009 til 2012 med andelsboligforeningen fremgår det, at [Klager] i flere tilfælde har klaget over en anden beboer, [Person A], og hendes to børn, der boede på 2. sal th. i nummer 27. [Klager] boede på 1. sal til venstre i nummer 29.

Af korrespondancen fra 2009 til 2012 fremlagt for Pressenævnet fremgår følgende af brev af 20. august 2009 fra [Boligforeningen] til [Klager]:

”Klage – [Vejnavnet] 27-2. th., 9000 Aalborg

I brev af den 3. august 2009 har du [Klager] fremsendt en klage angående støjgener fra ovennævnte adresse.

Vi har videresendt klagen til afdelingsbestyrelsen, som efterfølgende har haft en samtale med lejeren [Person A], hvor dine klagepunkter blev forelagt og drøftet.

Ved samme lejlighed blev præciseret, at afdelingens husorden skal efterleves, naturligvis med en vis fleksibilitet overfor hinanden, da der jo i forbindelse med almindelig livsførelse vil være tidspunkter, hvor lyde og støj kan ligge lidt ud over det sædvanlige niveau.

Afdelingsbestyrelsen er af den opfattelse, at deres henvendelse vil blive imødekommet og derfor forventer vi, at problemerne nu skulle være løst.

[...]”

Af brev af 17. december 2009 til [Klager] fra [Boligforeningen] fremgår følgende:

”Klager – støjgener, [Vejnavnet] 27-2.th., 9000 Aalborg

Vi har modtaget dine klager henholdsvis den 05. og 13. december 2009, angående støjgener fra ovennævnte lejemål.

På baggrund af dine henvendelser har vi indkaldt lejeren til et møde på vort kontor den 22. december 2009. Her vil der blive stillet krav om, at afdelingens husorden efterleves, således der igen skabes tålelige forhold for alle parter. ”

[Boligforeningen] skrev den 11. maj 2011 følgende til [Klager]:

”Klage – [Vejnavnet] 27-2.th., 9000 Aalborg

Vi har modtaget din klage af den 5. maj 2011, og har i denne forbindelse sendt et brev til den pågældende beboer, hvori bl.a. henstilles, at støjniveauet dæmpes, således andre beboere ikke forstyrres/generes.

Vi forventer vores henstilling imødekommes. ”

Den 15. december 2011 sendte [Boligforeningen] et brev til [Klager], hvoraf følgende fremgår:

”Klage – støjgener m.v.,

Vi har modtaget din klage af den 29. november 2011, angående støjgener m.v. fra lejemålet – [Vejnavnet] 27-2.th., 9000 Aalborg.

På denne baggrund har vi d.d. sendt et brev til lejeren, hvori indskræpes, at husordenens bestemmelser – fremadrettet – skal efterleves, således vore øvrige beboere ikke får ødelagt deres aften-/nattero.

Vi forventer vores henstilling imødekommes. ”

Af Beboerklagenævnet i Aalborg Kommunes afgørelse af 26. juli 2012 i sagen *”Husordensovertrædelser, [Vejnavnet] 27, 2. th., 9000 Aalborg”* fremgår det, at [Klager]s klage blev afvist, da beboerklagenævnet ikke havde kompetence til at indkalde de fornødne vidner for at kunne træffe afgørelse i sagen. Af afgørelsen fremgår det blandt andet:

”[...]

Afgørelse

Lejer [Klager]s klager af 22. og 28. februar 2012 m.fl. over støjproblemer fra lejemålet [Vejnavnet] 29, 1. tv., 9000 afvises for videre behandling i Beboerklagenævnet.

Begrundelse

Beboerklagenævnet er af den opfattelse, at det i den konkrete sag drejer sig om påstand mod påstand fra lejernes side. Nævnet har ikke mulighed for at afgøre, hvorvidt der støjenes mere end man som lejer må forvente og tåle i den form for lejemål. Dette vil kræve en form for bevisførelse (afhøring af vidner) som nævnet ikke har kompetence til at gennemføre. Sagen må i givet fald indbringes for Boligretten.

[...]

Baggrund

[...]

Gennem flere år har der været stridigheder mellem de 2 beboere.

[Klager] har gennem årene klaget over støj fra nævnte lejlighed, der hovedsagligt beboes af lejers datter [Datteren] [Person As datter]. Det oplyses at der i lejemålet er mange gæster og der jævnligt holdes fester i aften- og nattetimerne.

Endvidere er der generende støj fra rengøringen og støvsugningen.

De første klager omkring støjproblemerne er dateret dec. 2009 og løber frem til d.d.

[...]

Udlejer har i brev af 28. marts 2012 fremsendt bemærkninger til klagen:

”Stridighederne mellem de 2 beboere har stået på i årevis.

Såvel afdelingsbestyrelsen som administrationen har flere gange forsøgt at mægle i sagen – desværre uden resultat. Vores opfattelse er, at parterne udelukkende forholder sig til egne opfattelser af problemerne og dermed ikke er villige til at udvise den fornødne fleksibilitet overfor hinanden.

For os at se, er der ingen tvivl om, at [Klager] er meget sensibel overfor lyde/støj.

Modsat er det også vores opfattelse, at der ikke udvises de store hensyn til de omkringboende, ligesom der har været flere situationer med alvorlige støjgener fra lejemålet – [Vejnavnet] 27, 2. th., specielt på de tidspunkter, hvor lejer (moderen) ikke opholder sig i boligen, hvilket skønnes at være det meste af tiden.”

Udlejer er i mail af 18. april 2012 anmodet om at fremsende kopi af korrespondance og påmindelse til lejer [Person A] omkring støjproblemerne.

Udlejer har i mail af 19. april 2012 fremsendt kopi af breve sendt til lejer [Person A] vedr. klager over følgende, ”(brev af 14. december 2011):

- Flere tilfælde, hvor der spilles meget høj musik, råbes og larmes. Senest 26. /27. november 2011, hvor der først blev ro efter kl. 03.00,
- larmende/støjende adfærd i opgangen – sent om aftenen/natten
- generelt er der ofte støj/uro fra dit lejemål – sent om aftenen/natten
- ”lån” af andre beboeres effekter (stole), som er fjernet fra kælderrum

Lejer er anmodet om at sørge for, at beboere ikke – fremadrettet - får ødelagt deres aften-/nattero.

Udlejer forventer at henstillingen imødekommes, da fornyede klager vil få alvorlige konsekvenser for fortsættelsen af lejemålet”.

[...]

I brev af 29. april 2012 meddeler lejer [Person A] at hun generelt har et udmærket forhold til sine naboer, og at hun i forbindelse med [Klager]s klager gennem efterhånden en del år, flere gange har spurgt naboerne, hvorvidt de er generet af dem og den måde de lever på.

Hver gang har hun fået at vide, at de ikke oplevede, at der var problemer med lyde ud over det sædvanlige [...] Der har været tre undtagelser, alle i 2011, i forbindelse med at mine døtre holdt fester.

[...]”

Ved brev af 14. maj 2012 har [Klager] fremsendt yderligere klager over støj i nattetimerne i påskedagene.

[...]

I brev af 11. juni 2012 er udlejer anmodet om et klart svar på, om der larmes fra lejligheden lejet af [Person A]. Hvis ja, hvornår det senest er konstateret og hvilke tiltag der er foretaget for at imødegå larmen.

Udlejer har i brev af 18. juni 2012 oplyst følgende:

”Vi har ikke siden februar 2012 modtaget yderligere – skriftlige – klager over støjgener fra ovennævnte lejemål og kan derfor ikke fremkomme med et klart svar med hensyn til, om der larmes fra lejligheden.

Det kan dog oplyses, at [Klager], i forbindelse med telefonsamtale den 30. maj 2012, oplyste, at der stadig var markante støjgener fra nævnte lejemål, men ville i denne forbindelse afvente Beboerklagenævnets behandling af hans klage. ”

I brev af 13. juli 2012 fremsender [Klager] yderligere bemærkninger om støjgener.

[...]”

Efter det oplyste er Beboerklagenævnets afgørelse ikke indbragt for boligretten.

Den påklagede udsendelse

DR2 bragte den 13. december 2016 tv-udsendelsen ”*I krig med naboen*”, som handler om naboforholdet mellem [Klager] og [Person A]. Udsendelsen indledes med oplysning om, at programserien indeholder møder mellem de to parter i konflikt. Af udsendelsen fremgår bl.a. følgende:

[Klager] og [Person A] introduceres gennem klip mellem interviews foretaget i deres lejligheder. Af [Klager]s titel fremgår ”Førtidspensionist”. Af udsendelsen fremgår blandt andet:

”[Tidskode 02.30]

[Person A], *hjemmehjælper*: Altså, jeg undrer mig over, at han kan høre mig så tydeligt. For altså, han er jo ikke engang min nabo eller overbo eller underbo. Han bor opgangen ved siden af og så nedenunder igen.

[...]

[Klager]: Det har da påvirket mig enormt meget. Det har været rædselsfuldt, og det har jo så også resulteret i, at jeg har været nødt til – følt, at jeg har været nødt til – at klage.

[Tidskode 03.20]

[Person A]: Altså, det er omkring en 100 breve, jeg har fået fra Jørgen. Og det er den måde, han skriver på.

[Person A] (*læser op fra et brev*): ”Du skulle være klogere og burde skamme dig”.

[...]

[Person A]: Nu er jeg blevet mormor. Jeg vil ikke tysse på hende, som jeg har tysset på mine egne børn.

[Klager]: Det kan man jo ret tydeligt høre, når babyen er der.

[Person A] (med tårer i øjnene): Nu rører det mig. Og det er når jeg kommer til at tale om mit barnebarn. Fordi det er jo det samme, som da mine børn var mindre.

[Klager], der optager sig selv med et håndholdt kamera): Det er ved at gå mig så meget på, at så kan det være, jeg er nødt til at flytte på sigt. Så, det er selvfølgelig trist.

[...]

[Tidskode 04.23]

Mie Marcussen, konfliktmægler: Jeg hedder Mie Marcussen, og jeg er uddannet erhvervsjurist og har taget en masteruddannelse i konfliktmægling, og jeg mægler i nabostridigheder.

[...]

Mie Marcussen: Mit mål, når jeg er ude at mægle i en nabostrid, det er at få parterne til at mødes og etablere dialogen. Nogle gange fører dialogen til, at de ender ud med et rigtig godt naboskab efterfølgende. Nogle gange fører dialogen til, at de får klarhed og siger: Hov, jeg har faktisk ikke lyst til at bo her mere. Men så gør de det med ro i sjælen og har truffet en beslutning ud fra mæglingssituationen.

[...]

Mie Marcussen (taler i telefon med [Klager]): Hvordan har du det?

[Klager]: Jamen jeg har det sgu ikke så godt, desværre. Det er ikke lige den allerbedste dag. Men nu havde vi jo aftalt det. Hvis man kan sige noget godt, så er det jo, at jeg er vant til at være syg. ”

Der bringes herefter interviews med [Klager] og [Person A], der fortæller om deres liv, og hvor lang tid de har boet i deres lejligheder. [Klager] fortæller blandt andet:

”[Tidskode 05.39]

[Klager]: Jeg hedder [Klager], og jeg er 62 år. Fra midt i 2011 har jeg været på førtidspension. ”

Herefter fortæller [Klager], at han har boet i lejligheden hos sin mormor, og siden 1998 boet der selv. Herefter fortæller [Person A] om sit liv i boligen. Udsendelsen fortsætter med konfliktmægler Mie Marcussens besøg i [Klager]s lejlighed:

”[Tidskode 11.05]

Mie Marcussen (henviser til [Person A]s lejlighed): Hvordan ved, altså. Hvordan ved du, at det kommer deroppe fra?

[Klager]: Dels fordi, jeg har været deroppe nogle gange, hvor de ikke ved, jeg er gået derop.

Mie Marcussen: Altså, min overbevisning er faktisk, at Lene ikke gør noget for at genere dig. Men jeg tror, du tænker det lidt anderledes, ikke?

[Klager]: Ja, jeg tænker, at det gør hun nogle gange.

[...]"

Derefter følger udsendelsen [Klager] på vej til akupunktør:

"[Tidskode 12.28]

[Klager]: Det, jeg skal nu, det er, at jeg skal hen til min nuværende akupunktør og have nogle behandlinger, fordi jeg har nogle ret alvorlige sygdomme. [...] Det, hun siger, er, at nogle af mine sygdomme er blevet forværret af, at jeg bor i sådan en situation, som jeg bor i nu med stress. Det er uafslædt. Det påvirker hele kroppen. Det har påvirket ikke kun psyken, men det påvirker faktisk også hele kroppen. Det er hos en kinesisk læge. Altså, en rigtig læge, men med akupunktur som speciale. "

Udsendelsen følger [Klager]s konsultation hos akupunktøren. Udsendelsen fortsætter med konfliktmægler Mie Marcussens besøg hos [Person A]. Af samtalen mellem dem fremgår bl.a. følgende:

"[Tidskode 15.20]

[Person A]: [...] Så er der også et andet eksempel. Det er vedrørende min datter. Altså, hun har så boet her i en årrække. På et tidspunkt, hvor jeg var meget oppe ved min kæreste. Og så blev hun så. Han har så skrevet et brev.

[Person A] (læser op fra [Klager]s brev, der kan læses på skærmen): "[Person A], [Vejnavnet] 27, 2. th. Jeg vil fortælle Himmerland om episoden i vaskekælderen sidste år, hvor hun krænkede mig med uterlig, liderlig opførsel. Stod og gned sig op ad mig, mens hun med neglebørsten skrubbede sine trusser i skridtet. "

[Person A] (i vaskekælderen): Det skulle jo så være hernede, at Jørgen, han siger, at min datter har gjort seksuelle tilnærmelser og gnedet sig op ad ham. Men jeg kan stadigvæk ikke begribe det. Det kan jeg ikke, fordi det ligger slet ikke til min datter overhovedet.

[Klager]: Det der egentlig skete, det var, at hun kom ind. Jeg var ved at færdiggøre en vask. Jeg stod her *[[Klager] viser, hvor han stod i rummet]*. Og så kom den her datter og sætter sådan et underligt smil op fra starten af. Har tilsyneladende ikke. Altså, det er jo mig, der har vasken, og jeg havde alle tre maskiner, så det er sådan set mig, der råder over vaskerummet. Så kommer hun herover, hvor jeg står, og jeg er ved at færdiggøre min vask. Så kan jeg se, at hun har noget i hænderne, og det er et par trusser. Hun stiller sig her og tænder for vandet, og begynder at skrubbe på de her trusser. Og jeg står der, og tænker: Hvad fanden sker der her? Hvad er det hun laver? Fordi det kunne hun ligeså godt gøre oppe på badeværelset, hvor der er en vask, og det er der også ude i køkkenet. Hun siger ingenting, og jeg siger egentlig heller ikke noget, fordi jeg er sådan lidt, sådan helt fuldstændig målløs over, hvad det er, der sker. Hun går også enormt, hun er meget tæt på, jeg vil ikke sige, hun gnider sig op ad mig, men hun er meget tæt på, og jeg synes, det er noget mærkværdigt noget.

[Person A] (i sin lejlighed): Jeg viser min datter det brev, og hun bryder faktisk lidt sammen, og siger: "Ej mor, nu gør du altså noget. Jeg får helt kvalme", siger hun så. At manden kan finde på at have den tanke.

[Klager]: Hun virker indsmigrende, men det er ikke noget. It's no big deal i virkeligheden. Det er bare sådan en mærkelig ting, og så har jeg taget det med, fordi jeg klagede over nogle andre ting, som jeg ikke kan huske, hvad var. Og så har det været i den forbindelse, at jeg nævnte det der. Og det kan være, det var dumt. Det ved jeg ikke. Men det er, som jeg genfortæller det.

[Person A]: Og da gik jeg faktisk til politiet, fordi den synes jeg, den var noget så grov. Jeg havde også snakket med politiet om, om jeg kunne få polititilhold for ham, så han ikke skulle skrive til mig. Han skulle ikke ringe til mig, og han skulle ikke komme op til mig. Han skulle ikke kontakte mig overhovedet.

[Klager]: Altså, hun skal forestille ikke at være her. Og så kommer hun lige pludselig ind. Har jo åbenbart også et vaskekort. Vaskeriet er alene til rådighed for ejendommens beboere. Det er jo en overtrædelse af husordensreglementet. Igen, igen, igen. Men sådan er det hele vejen igennem. Altså, regler og bestemmelser, det er ikke noget, der gælder hende, tilsyneladende. Så det er enormt provokerende, synes jeg.

[Person A]: Det her brev, det er nok det, der har rørt mig mest. Fordi det vedrører min datter. Og det er jo noget, der gør ondt, når det er ens børn. Puha, altså, egentlig kunne jeg slå ham, hvis det var. Fordi at beskyldte min datter for sådan noget og have lysten til at skrive sådan noget der.

[Klager]: Så det er sådan, den her helt fuldstændig fatale og totale fravær af dannelse og pli og situationsfornemmelse.

[Der klippes tilbage til optagelser fra konfliktmæglerens møde med [Person A]]:

Mie Marcussen: Hvor lang tid har det stået på, det her?

[Person A]: Jamen, hvad jeg sådan kan mindes, jamen, i 20 år.

Mie Marcussen: I 20 år?

[Person A]: Ja. Så jeg har lidt svært ved at tænke, om det kan stoppe, det her. Altså. Altså, det har jo været i boligretten to gange, hvor der ikke er kommet noget ud af sagen. Og han har skrevet ind til boligkontoret mange, mange, mange gange. Og der er heller ikke kommet noget ud af sagen.

[...]"

[Person A] ses få besøg af to veninder. De taler om brevene fra [Klager]. [Person A] læser op af de seneste breve, hun har fået:

"[Tidskode 23.14]

[Person A] (læser op): "Lørdag eftermiddag igen larm fra dit lejemål. Jeg har feber og kan ikke engang få ro i mit eget hjem. Det skal have en ende nu. "

Veninde A: Og det var dengang, I var i Tyrkiet?

[Person A]: Ja. Altså, vi har jo grint meget og sådan noget, mange gange.

Veninde B: Der har også været mange sjove episoder.

Veninde A: Altså, de ting han skriver, Lene, ikke også. Det er jo helt grotesk, ikke også.

[...]"

Herefter vises konfliktmæglingen mellem [Klager] og [Person A]:

"[Tidskode 28.00]

Mie Marcussen: Jørgen, vil du ikke starte med at sige noget?

[Klager]: Jo. Det første indtryk, jeg fik af Lene og hendes to piger, det var en nat, hvor at der lige pludselig var noget musik, der begyndte at spille kl. 02 om natten. Det var tydeligvis meget i strid med husordenbestemmelserne. Og jeg vidste jo som sagt ikke, hvem det var, så jeg tror, jeg har smidt en seddel eller et eller andet ind ad brevsprækken, og så havde jeg kontaktet formanden for afdelingsbestyrelsen og klaget over det.

[Person A]: Var det første gang?

[Klager]: Det var første gang, jeg lærte om jeres overhovedet eksistens.

[Person A]: Og så klager du over, at du hører én ting?

[...]

[Person A]: [...] Jeg lever min normale hverdag. Generer det dig, når man støvsuger, for eksempel?

[Klager]: Ikke hvis man gør det civiliseret.

[Person A]: Hvordan kan man det?

[Klager]: Man kunne, når man løfter en ting, så kunne man jo holde ved den, indtil den skal sænkes ned på gulvet igen i stedet for lade den falde ned, for eksempel.

[Person A]: Jeg går jo ikke rundt og kaster rundt med møblerne. Altså, hvorfor skulle jeg stå og gøre det? Jeg har sgu da ikke råd til at købe nye møbler.

[Klager]: Man kan sige. Lene hun siger jo, det er almindelige lyde, men almindelige lyde, hvis det er om natten, så virker det jo anderledes, fordi man prøver på at ligge og sove. Og vi har lige talt om, hvor lydbart det er. Så dér kan man godt forlange, at folk skal tage ekstra hensyn.

Mie Marcussen: Ja.

[Person A]: Du ringer også, mens man sover. "Hvad fanden er det for en larm og sådan". Så siger jeg "Jamen Jørgen, vi sover, nu har du fandeme vækket os", "Nej, det havde du ikke, og kan du så skrue ned for den larm og fjernsyn". Så siger jeg "Jamen jeg sover". "Nej, det gjorde jeg ikke", sagde du så "Jamen det kommer oppe fra dig" siger du så. Jeg har siddet i Gråsten også, ved min søster. Dér får jeg også "ballen" dernede fra, mens jeg sidder dernede. Jeg vil gerne have en klarhed over, hvorfor du gør det?

[Klager]: Gør hvad?

[Person A]: Jamen, det der med, at du siger. Bliver ved med at påstå, at det er mig? Det er bare utroligt, det bliver ved. Altså, det er klage på klage på klage. Altså, jamen det er altid bøvl? Altså, nu for eksempel. Jeg gik også til politiet for en del år siden, hvor du skrev et brev til mig, at [Datteren], hun havde gnedet sig op. Gjort seksuelle tilnærmelser ved dig nede i vaskekælderen og gnedet sig op ad og stået og skrubbet hendes trusser med en neglebørste. Og hun fik kvalme. Hun fik kvalme, at du egentlig har de tanker. Det er jo pure opspind, Jørgen.

[Klager]: Nej, det er satme ikke pure opspind.

[Person A]: Jo, det er det. Den er simpelthen så grov. Den er så grov. Hun er slet ikke den type overhovedet, der kunne gnide sig op ad dig og gøre seksuelle tilnærmelser.

[Klager]: Jeg ved ikke, om jeg sagde. Men jeg siger, det virkede som om, at det kunne være sådan noget. Jeg var selv meget forbavset over det, hvad det var hun.

[Person A] afbryder: Jamen det. Altså. Jeg godtager den slet ikke.

[Klager]: Nej, Det kommer ikke særlig meget bag på mig, at du ikke godtager den. Du har ikke været til stede.

[...]

[Person A]: [...] Ved du hvad. Altså, bare synet af dig, Jørgen. Jamen, det er rigtigt, Jørgen. Altså, det må du sgu undskylde, men hun får væmmelser ved dig.

Mie Marcussen, henvendt til [Klager]: Og du havde en oplevelse af, at dine grænser blev overskredet ved den episode?

[Klager]: Ja, i den grad.

Mie Marcussen: Men to meget forskellige opfattelser af den situation, nede i en vaskekælder, hvor du siger, at [Datteren] kommer ned og vasker nogle trusser med en neglebørste. Det er din oplevelse. *[Henvendt til [Person A]:]* Du siger, det kan simpelthen ikke passe, det hænger ikke sammen.

[Person A]: Jamen altså, hun står ikke og vasker hendes trusser. Det har hun aldrig nogensinde gjort. ”

Efter en pause genoptages mæglingen:

”[Tidskode 34.04]

[Person A]: [...] Altså, jeg føler ikke rigtig, at jeg kan mærke, at man kommer videre. For det er jo påstand mod påstand, ikke også.

Mie Marcussen: Og du har sådan lidt en oplevelse af, at det går lidt i ring. At der er lidt dødvande i det? Fordi det er påstand mod påstand.

[Person A]: Ja.

Mie Marcussen, henvendt til [Klager]: Lad mig prøve at høre. Der er noget med dig i forhold til larmen og sådan. Hvad er det, altså hvor meget er det egentlig, du oplever, at der kommer larm?

[Klager]: Det, der er problemet, det er, at man ved jo aldrig, hvornår man kan få lov til at sove. Man ved jo aldrig, hvornår de begynder på et eller andet, en eller anden form for støj. Altså, det er jo det, der er problemet.

Mie Marcussen: Så det stresser dig?

[Klager]: Det går ud over ens helbred. I forvejen har jeg nogle sygdomme, som gør, at jeg er nødt til at skulle have min søvn.

Mie Marcussen: Og hvordan ellers? Altså, der er jo én ting, og det er søvnen. Hvordan sådan i dagtimerne?

[Klager]: Jeg kan godt lidt at skrive, jeg kan godt lide at tegne, jeg kan godt lide at læse. Og det er sådan nogle ting, som er svære, når man er omgivet af støj for ofte. Altså, det er jo. Én ting er jo, at der er støj en gang imellem. Det må man jo selvfølgelig regne med.

Mie Marcussen: Så i virkeligheden savner du noget hensyntagen, eller?

[Klager]: Ja, det er helt hundrede procent sikkert.

[Person A]: Hvis du vidste, hvor mange gange jeg har tysset på mine børn: ”Så så, nu må i ikke grine for meget, og nu må ikke”. Få ro. Og når veninderne var på besøg. Så så. Fordi nu Jørgen. Og Jørgen, du ved. Og det har altid drejet sig om dig, hver gang der har været nogen inde dér.

Mie Marcussen: Så du har faktisk prøvet at tage hensyn. Prøvet at tysse på dine børn, så de ikke generede Jørgen.

[Person A]: Ja, det har jeg. Men det har jo så også. Og jeg føler ikke. Nu har jeg snakket med mange andre. Jamen, det hæmmer jo også ens børn, at de skal tysses på konstant.

[...]

Mie Marcussen: Er der nogen af jer, der har haft overvejelser om at flytte på grund af den konflikt, i har haft igennem alle de år?

[Klager]: Ja, det har jeg haft.

Mie Marcussen: Du har haft overvejet.

[Klager]: Og det er nok én af grundene til, at man ikke er flyttet, det er jo, at man finder faktisk ud af, at de boliger, som man ellers kunne tænke sig, de er væsentlig dyrere.

[...]

Mie Marcussen, henvendt til [Person A]: Men du har ikke haft overvejelser om at flytte på grund af noget af det her?

[Person A]: Nej, og også fordi, jeg er glad for bydelen. Alle mine venner. Altså jo helt fra min ungdom, kan man sige, ikke også. De bor her. Bor ude i villakvartererne derude.

[...]”

Mie Marcussen interviewes efter konfliktmæglingen:

”[Tidskode 40.22]

Mie Marcussen: Jeg vil sige, målet i en mægling, det er ikke nødvendigvis, at de skal nå en aftale. Målet er, at de får skabt noget klarhed i deres konflikt. Det kan jo være, at det er en succes, at Jørgen han finder ud af, at nu vil han egentlig gerne flytte, også på baggrund af det her. Og så tænker jeg, hvis han har ro i maven omkring det, og er glad for den beslutning, så vil det faktisk være et fint resultat for mig. Så længe han siger, jamen det vil jeg gerne gøre. Jeg aner jo ikke, om det er det, der sker, men hvis det var det, der skete, så ville det også være fint for mig.

[...]

[To uger senere]

[Klager]: Efter mæglingen var der en dag, hvor jeg havde en lang telefonsamtale med Mie, konfliktmægleren. Altså, det selvfølgelig sat nogle tanker i gang om at, ja om at flytte herfra. Altså, jeg har jo hele tiden givet udtryk for, at jeg i hvert fald har følt mig, og det er også fuldstændig rigtigt, jeg har følt mig tilknyttet og tæt knyttet til denne her bolig. Men man kan sige, omstændighederne taget i betragtning, de ydre objektive betingelser for at være her er jo blevet så dårlige, at det er ikke længere tilfældet.

Mie Marcussen: For Jørgen tror jeg faktisk, at det vil være en ret stor transformation, hvis han vælger at flytte. Det er jo helt og holdent hans valg, men det er det, han har sagt til mig, at han gerne ville.

[...]

[Person A]: Altså, at få den besked at vide, at Jørgen han vælger, at han vil flytte, og undersøger og har undersøgt, at der er nogle muligheder for nogle andre boliger, det, det er ubeskriveligt. Jamen, det er så glædeligt, kan man sige. For så kan jeg leve mit liv.

[Af skærbilledet fremgår teksten: DR søger flere danskere, der vil indgå i en mægling for at få løst deres nabokonflikt.]

[Klager] klagede ved breve af 5. og 26. januar 2017 til DRs Lytternes og seernes redaktør Jesper Termansen over udsendelsen. Af [Klager]s brev af 5. januar 2017 fremgår blandt andet følgende (understregningerne i brevene er [Klager]s):

”I anledning af min medvirken i DR 2 programmet ”I krig med naboen” [...] skal jeg hermed skarpt tage afstand fra resultatet [...] Det gør mig vred, at jeg tilsyneladende og også faktisk ikke rigtigt kommer til orde angående de værste krænkelser og situationer, der har givet anledning til de mange henvendelser til [Person A] og efterfølgende, i en del tilfælde, klager stillet til Boligforeningen Himmerland over husovertrædelser. Specielt et dokument, der efter at være blevet afvist af Beboerklagenævnet – eller rettere dømt ”uafgjort” – sendes tilbage med begrundelse og især høringssvar fra Himmerland, hvoraf det fremgår, at [Person A] og hendes husstand skal efterkomme den kraftige ”henstilling” om at sørge for, at folk – naboer og omkringboende – ikke får aften og nattero forstyrret af larm og eksempelvis høj musik fra [Person A] [...]

Dette forklarer jeg under mæglingen til mægler/konfliktmægler Mie Marcussen som DR stillede til rådighed som ”belønning” for at medvirke i programmet om nabostridigheder overalt i Danmark. [...]

[Person A] kan efter min minutøse og præcise og helt sandfærdige, detaljerede gennemgang af sagen nu pludselig huske det meste og siger flere gange til kamera og Mie og undertegnede: ”*Nåh den gang, ja det var sgu rigtig nok, der gik det vist over gevind*” eller noget lignende [...] ligeledes indrømmede hun, at hun ikke altid (for at sige det mildt!) havde været til stede i lejemålet [...] Tidligere i programmet afviste hun, at døtrene havde boet i lejemålet uden hendes ”opsyn”. Den dengang 16-årige datter Pernille boede i nogle år alene ”off and on” med veninder i lejemålet. De fik en advarsel eller en alvorlig påtale om ikke at løbe rundt på rulleskøjter i lejligheden – der er helt uden gulvtæpper – og ude i trappeopgangen. Af boligforeningen forstås!

Disse centrale og afgørende udtalelser og indrømmelser kom ikke med i tv-udsendelsen ”I krig med naboen”. De blev klippet eller mixet væk [...]

Du bør se ”råbåndene”, eller hvad det hedder, og der vil også være en grov sag om over tre timers uafbrudt pornografisk sexorgie med Lenes ældste datter [...]

Jeg fik igen medhold – det var i ca. 2009 – af Boligforeningen, der beordrede [Person A] til et møde på Himmerlands chefs kontor [...] Dette benægter [Person A] overhovedet har fundet sted. Men jeg fortæller det til kamera [...] Dette er heller ikke med, ligesom det heller ikke er med, at jeg naturligvis beretter om de mange sedler og breve/meddelelser til [Person A]. De skal alene ses som en sidste mulighed for at nå hende, da hun ikke åbner døren (måske fordi det ikke er hende, der bor der på tidspunktet) eller svarer på telefonen. Dette og så alt det, jeg ikke kan få lov at svare igen på. For eksempel påstår Lene med en lille

tåre i øjenkrogen, at hun har måttet dæmpe sine to piger på grund af mig og min sensibilitet, og det skal den lille nye baby ikke opleve (barnebarnet). Dette er decideret løgn, ligesom meget andet hun siger.

[...]

Folk der har set udsendelsen og ikke kender mig eller hende har fortalt deres mand eller kæreste, at jeg nok måske var ”den slemme” af os to. Dette på grund af klipningen og de ovenfor nævnte udeladelser”! Deres mænd der kender mig har så fortalt, at det ikke er sandt, men må være manipuleret eller mixet forkert. Jeg hævder, at det virker som uhæderlig journalistik og at den såkaldte konfliktmægler var konfliktsky [...]

Mie får jo sagt, det også er en slags sejr, hvis den ene part vælger at flytte fra sit lejemål, men dette at jeg så til sidst – hårdt presset af journalisten, og jeg var jo i øvrigt syg med feber og urinvejsinfektion under hele forløbet, altså alle optagelserne – at jeg nok ville fokusere en del mere på eventuelt at finde, eller prøve at finde en anden bolig [...] Jeg blev jo desværre syg af lungefibrose (en lægemiddelskade) for syv år siden og har en kompliceret sygdomsprofil. Dette blev trods løfter om det modsatte klippet bort [...]

En anden ekstrem vigtig oplysning fra undertegnede som også kan bekræftes af naboer og boligforening er, at [Person A]s væg-nabo som er min overbo, han er svært tunghør [...] Hendes (Lenes) underbo er også svært eller tunghør i lidt mildere grad og hendes overbo er tolerant og rummelig i hidtil uhørt grad. De andre omkringboende vil ikke blandes ind i noget mere da de antageligt kender til hendes aggressive facon med chikane og ”stalking”.

I en anden klagesag blev min medunderskriver passet op af [Person A], dvs. fik et ubehageligt besøg hvorefter denne nabo og medunderskriver skiftede mening og nu pludseligt ikke ville klage mere efter Lenes visit. Jeg måtte efterfølgende se klagen blive afvist af Beboerklagenævnet.

Min dør har også to gange haft besøg af gorillaer efter at jeg har klaget over denne [Person A], men disse stak af igen. Dengang var jeg 113 kg. muskler. Politiet er orienteret og har rådgivet mig fremadrettet, som det hedder.

DR2 sagde til mig, at dette jo ikke var en retssag, men havde jeg kendt til deres sande projekt, havde jeg takket nej. Jeg er ført bag lyset, føler jeg desværre. Jeg lukkede dem ind på trods af sygdom i udbrud, - jeg havde en langvarig urinvejsinfektion med feber, hvilket de vidste, og så snyder de mig med falskhed og fraklip.

Jeg vil have en berigtigelse, hvor de ovennævnte centrale oplysninger kommer for en dag, med disse ting man har på film og lyd, og skulle noget af det mangle, må det bringes som grafik eller speak.

[...]”

Den 26. januar 2017 skrev [Klager] blandt andet følgende til DR:

”[...]

Men glemte i øvrigt en anden vigtig og central ting [Person A] indrømmede for rullende kamera. At kærestens søn nu – når han er på besøg hos [Person A] og kæresten (altså Lenes kæreste) er blevet bedt om, at når han skal spille videospil mm, at så er han ikke i værelset ovenpå hvor jeg sover [...] Dette har Lene benægtet tidligere, når jeg har klaget. Dette er ekstremt vigtigt i forhold til boligforeningen, som ofte hævder at det er påstand mod påstand. Denne indrømmelse er ”klippet” fra! ! mixet væk, fjernet. DR2 er skyld i, at jeg er blevet råbt efter på gaden fordi de har fremstillet mig som en person,

der tilsyneladende klager over småting. Om dette er sket bevidst eller ubevidst, det kan jeg ikke vide eller bevise. Det var i øvrigt først til sidst, eller rettere efter at optagelserne var afsluttet, at Bjarke Monrad – en af journalisterne ringede mig op [...] og så kom en stærkt forsinket oplysning om hvor dumme og ondskabsfulde såkaldte almindelige mennesker kunne være. Det var unægtelig lidt sent de kom i tanker om dette! !

Jeg vedlægger yderligere dokumentation i form af kopier af korrespondance mellem Boligforeningen og undertegnede. Konkret er det meddelelser om, at Boligforeningen Himmerland har fundet anledning til at påtale, give henstillinger eller advarsler til [Person A]s husstand grundet husordenovertrædelser af ofte grov karakter. DR2 mente ikke at dette skulle med, da det ikke var en retssag! ! Uhyrligt!

[...]"

DR afviste [Klager]s klage den 9. februar 2017. [Klager]s klage over DRs svar er modtaget i Pressenævnet den 23. marts 2017.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

[Klager] har henvist til brevene af 5. og 26. januar 2017 og navnlig klaget over DRs redigering af udsendelsen *"I krig med naboen"*. [Klager] har anført, at DR bør pålægges at bringe de oplysninger, som ikke fremgår af udsendelsen.

Redigering af udsendelsen

[Klager] har anført, at den påklagede udsendelse er ensidig. [Person A]s påstande fremstår uimodsagte. Som eksempel har han blandt andet henvist til, at DR lod [Person A] udtale, at hun måtte *"tysse på"* sine to døtre under deres barndom. Det ønskede hun ikke, at hendes barnebarn skulle opleve. [Klager] har imidlertid gjort opmærksom på, at [Person A]s døtre har larmet i ekstrem grad i lejligheden. Episoderne er ikke beskrevet fyldestgørende. DR har således udeladt og klippet helt centrale pointer ud af udsendelsen, hvorved årsagen til hans mange henvendelser til [Person A] og hans klager til boligforeningen over [Person A] ikke oplyses.

Brevene til ham fra [Boligforeningen] og en afgørelse fra Beboerklagenævnet dokumenterer, at han har fået medhold i flere af sine klager over [Person A]. DR ønskede imidlertid ikke at se og inddrage denne dokumentation, idet journalisterne gav udtryk for at *"det jo ikke er en retssag, men en mægling"*.

Som følge af DRs klipning og redigering, fremstår han som den *"slemme"* i konflikten mellem ham og [Person A]. [Klager] har videre påpeget, at det var fem kvinder, der var med til at producere programmet, og overvejet om den ensidige vinkling skyldes kvindernes søstersolidaritet med [Person A].

[Klager] var nødsaget til at skrive til [Person A], fordi han ikke kunne komme i kontakt med hende på anden måde. Hun boede ikke i lejligheden på det givne tidspunkt, og ingen åbnede døren, når han opsøgte lejligheden, ligesom [Person A]s telefon ikke blev taget, når han ringede til hende.

Den væsentlige oplysning om, at [Person A]s to nærmeste naboer er svært hørehæmmede, fremgår heller ikke. [Person A]s overbo er tolerant i uhørt grad.

[Klager] er uforstående over for, at episoden i vaskekælderen var den eneste konkrete episode, der blev omtalt i udsendelsen. Ifølge [Klager] pressede DR ham til at gå i vaskekælderen og fortælle om hændelsen, selvom han havde fortalt DR, at oplevelsen var for bizar og ikke gav et klart billede af konflikten. Ifølge [Klager] var det en fejl at give efter for DR.

DR valgte at udelade at omtale en hændelse vedrørende et tre timer langt og *larmende "sexorgie"* i [Person A]s lejlighed. Denne episode var ifølge [Klager] ellers et godt eksempel på, hvad man kunne finde på fra [Person A]s lejlighed. Episoden resulterede i [Boligforeningen]s brev af 17. december 2009. Af brevet til [Klager] fremgår blandt andet:

"[...] Vi har modtaget dine klager henholdsvis den 05. og 13. december 2009, angående støjgener fra ovennævnte lejemål.

På baggrund af dine henvendelser har vi indkaldt lejeren til et møde på vort kontor den 22. december 2009. Her vil der blive stillet krav om, at afdelingens husorden efterleves, således der igen skabes tålelige forhold for alle parter. "

Ifølge [Klager] oplyste boligforeningschefen efter mødet den 22. december 2009, at [Person A] var begyndt at græde under mødet, og at hun havde fået en skarp påtale/ advarsel.

Under konfliktmæglingen gjorde [Person A] flere indrømmelser for rullende kameraer, hvilket imidlertid ikke fremgår af udsendelsen. Indrømmelserne er væsentlige, da [Person A] tidligere har nægtet forholdene, hvorfor boligforeningen har vurderet [Klager]s klager som værende påstand mod påstand.

For eksempel erkendte [Person A], at hendes ældste datter boede alene i lejligheden fra marts 2009 til 2013/14, selvom [Person A] i udsendelsen afviste, at døtrene havde boet i lejligheden uden hendes "*opsyn*".

I perioden, hvor [Person A]s datter boede i lejligheden, fik [Person A] også en alvorlig påtale fra boligforeningen for at have løbet på rulleskøjter inde i lejligheden og i trappeopgangen. Ét af brevene fra [Boligforeningen] vedrører denne klage.

Ifølge [Klager] indrømmede [Person A] også, at en fest, der blev holdt i lejligheden i 2011, var gået over gevind. [Klager] og to andre beboere klagede til [Boligforeningen] og fik medhold. [Person A] modtog en henstilling samt en alvorlig advarsel.

Under optagelserne oplyste [Person A], at hendes kærestes søn ikke længere spillede videospil i det rum, der var beliggende oven over [Klager]s soveværelse. Det må ifølge [Klager] ses som en erkendelse af, at kærestens søn larmede til langt ud på natten, når han spillede videospil. Da [Person A] tidligere har benægtet dette, er det en væsentlig mangel, at det ikke fremgår af den endelige udsendelse.

[Klager] har anført, at det ikke lykkedes konfliktmægler Mie Marcussen at løse konflikten mellem ham og [Person A], som DR ellers gav indtryk af i lanceringen af udsendelserne. Det fremstod fejlagtigt som

en sejr, da han – hårdt presset af journalisten – oplyste, at han nok ville fokusere mere på at finde, eller prøve at finde, en anden bolig. Han understregede dog samtidig, at det ikke blev lige med det samme, da det på grund af hans helbred afhang af flere forhold, herunder økonomi, udbud, beliggenhed, mv. [Klager] har over for Pressenævnet den 22. august 2017 oplyst, at han er flyttet.

Forelæggelse

Ifølge [Klager] modtog han et link til udsendelsen fire-fem dage inden offentliggørelsen. Han reagerede ikke på det, da han på det tidspunkt stadig havde fuld tillid til DR. Han troede, at DR ville forsøge at hjælpe ham, blandt andet ved også at spørge [Boligforeningen], hvordan de ville løse problemerne mellem [Person A] og ham selv. Da han havde set udsendelsen skulle han lige ”fordøje” den, inden han vendte tilbage over for DR.

Først efter optagelserne var afsluttede, advarede DR ham om, hvor hård tonen kan være på sociale medier, herunder Facebook. Tidspunktet for advarslen var for sent i processen. [Klager] er ikke selv på sociale medier. Efter udsendelsen har han taget stikket ud af sin fastnettelefon af frygt for opkald.

2.2 DRs synspunkter

DR har anført, at alle aftaler med [Klager] er overholdt. Det blev aftalt med [Klager], at han fik mulighed for at se programmet igennem forud for offentliggørelsen, og at han kunne sige fra, hvis der var noget, der var faktisk forkert.

Redigering af udsendelsen

DR har anført, at DR har foretaget en fair redigering af materialet. Programmet handlede om at vise et eksempel på en nabokonflikt og et forsøg på at skabe dialog mellem de stridende parter med hjælp fra konfliktmægleren. Det var ikke en del af programmets fokus at forholde sig til alle de enkelte episoder i konflikten.

DR har afvist, at der er tale om væsentlige udeladelser, der gør programmet ensidigt. Med udgangspunkt i den valgte vinkel om at fokusere på karakteren af en nabostrid og især forsøget på at genskabe dialog mellem parterne, var programmet retvisende. Situationen kan ikke sidestilles med Pressenævnets kendelse af 21. december 2012 i sag nr. 12-70-00326, hvor der var tale om en ensidig vinkling.

DR har som svar på [Klager]s bemærkning om DRs medarbejderes søstersolidaritet afvist, at der har været uvedkommende interesser i forbindelse med produktionen af programmet.

På baggrund af programmets præmis valgte DR at udelade en detaljeret gennemgang af det meget store antal konflikter, der lå til grund for parternes dårlige naboskab. Det fremgår f.eks. af udsendelsen (tidskode 03.20), at [Klager] igennem den lange konflikt havde skrevet mange klagebreve, herunder ca. 100 breve til [Person A]. Oplysningerne bidrager til at forstå konfliktens omfang, men programmet behandler ikke de enkelte episoder, herunder hverken de enkelte breves indhold eller klagers korrespondance med boligforeningen og kommunen. Udsendelsen handlede heller ikke om forholdet til andre naboer. DR forholdt sig derfor heller ikke i udsendelsen til, om [Person A]s naboer var tunghøre.

DR har anført, at de først blev bekendt med [Klager]s korrespondance med henholdsvis kommunen og boligforeningen efter offentliggørelsen af udsendelsen, da han sendte bilagene til DRs Lytternes og seernes redaktør i januar 2017.

Det fremgår af udsendelsen, at [Person A] fortalte, at det havde været hårdt for hende at skulle tysse på sine børn på grund af hensyntagen til klager. Det skulle ikke også gå ud over hendes barnebarn (tidskode 35.20). Disse oplysninger blev forelagt for [Klager] under konfliktmæglingen. Klagers reaktion herpå er dog ikke medtaget i programmet, da DR ikke fandt reaktionen relevant. Af råoptagelserne fremgår ifølge DR følgende:

”[Klager]: De [[Person A]s børn, *Pressenævnet*] virker ikke særligt hæmmede, synes jeg ikke, man kan sige.

Mie Marcussen: Hvad siger du, de virker ikke?

[Klager]: De virker ikke særligt hæmmede nogle af dine børn.

[Person A]: Nej, men hæmmede på deres, på nogle andre ting, måske.

[Klager]: Deres udvikling?

[Person A]: Udvikling? ”

Som det fremgår af ordvekslingen, satte [Klager] spørgsmålstegn ved [Person A]s børns udvikling. Redaktionelt valgte DR at udelade visse af de grove udfald, der kom fra parterne, hvorfor denne ordveksling ikke var en del af programmet. Programmet har – også uden denne ordveksling – ifølge DR den fornødne balance mellem parternes forskellige opfattelser af konflikten.

For så vidt angår [Klager]s sygdom har DR anført, at det fremgår af programmet, at [Klager] fortalte, at han var sløj, og at han var vant til at være syg (tidskode 05.06). I præsentationen fortalte klager også, at han var førtidspensionist (tidskode 05.48). Han fik også mulighed for at fortælle om en samtale, han havde haft med en akupunktør om sine lidelser, ligesom der vises klip fra en behandling hos akupunktøren (tidskode 12.36). Det er DRs opfattelse, at det fremgår tydeligt af programmet, at klager var belastet af diverse gener. Det har derimod på intet tidspunkt været DRs opfattelse, at [Klager] har befundet sig i en febevildelse eller omstændigheder, der fratog ham evnen til at vide, hvad han foretog sig under optagelserne, eller at han på nogen måde blev presset til at sige, at han overvejede at fraflytte sit lejemål.

Som illustration af en nabokonflikt, er der i programmet omtalt en konkret episode, der foregik i beboerforeningens vaskekælder. [Klager] fik i programmet mulighed for at fortælle sin version af, hvordan han havde oplevet, at [Person A]s voksne datter ifølge ham skulle have opført sig upassende (tidskode 15.45). [Person A] fik i udsendelsen også mulighed for at komme til orde og fortælle sin opfattelse. Eksemplet viser, hvor forskelligt parterne ser på situationen.

DR er uforstående over for [Klager]s påstand om, at han skulle være blevet presset til at fortælle om episoden i vaskekælderen. [Klager] deltog frivilligt i udsendelsen, og han fortalte på egen foranledning detaljeret om den pågældende episode. Klager gjorde heller ikke indsigelse over for programmet, da han modtog udsendelsen til gennemsyn fem dage inden offentliggørelsen.

Af [Klager]s breve fremgik utallige episoder i den vedvarende konflikt, som har varet i 18-20 år. Det var således hverken relevant eller muligt at medtage alle konflikter mellem parterne og høre parternes reaktioner herpå i programmet.

DR har anført, at man i programmet således heller ikke medtog klagers anklager om [Person A]s ældste datters såkaldte "*sexorgie*". DR har bevidst udeladt visse scener som denne fra programmet for at skåne klager og ikke sætte ham i et dårligt lys. I forhold til episoden vedrørende det såkaldte "*sexorgie*" er der tale om [Klager]s helt subjektive betragtninger omkring eventuelle seksuelle udfoldelser, mv. DR vurderede, at hans betragtninger var af mere spekulativ karakter og ikke egnede til at indgå i udsendelsen. DR har som medie en ret til at fravælge tv-optagelser i det omfang, det er retvisende for udsendelsen.

Der var en række informationer fra parterne om episoder, som DR valgte ikke at gengive i programmet. Det var eksempelvis, at [Person A] under optagelserne fortalte, at hendes datter i forskellige perioder havde boet i lejligheden. Det fremgår af råbåndsoptagelserne, at [Person A] beklagede en episode vedrørende en fest i 2011 over for klager. DR vurderede, at oplysningerne ikke var væsentlige for programmet. Episoden vedrørende rulleskøjteløb var DR ukendt.

Forelæggelse

[Klager] fik tilsendt programmet på et link fem dage forud for offentliggørelsen. Han gjorde ikke opmærksom på, at programmet indeholdt forkerte oplysninger, og han gjorde ikke i øvrigt indsigelse over for programmets indhold. Redaktionen tog endvidere kontakt til ham dagen efter offentliggørelsen af programmet for at høre, om han havde bemærkninger efter udsendelsen. [Klager] oplyste på ny, at han ikke havde bemærkninger til programmet. Først et par dage senere tog klager kontakt til redaktøren og udtrykte sin utilfredshed, hvorefter DR blandt andet gav ham mulighed for en længere samtale med konfliktmægler Mie Marcussen.

Det er ikke rigtigt, at [Klager] ikke blev oplyst om den reaktion, han kunne risikere ved at medvirke i programmet. Programmets tilrettelæggere har både før tv-optagelserne og op til selve udsendelsen løbende været i dialog med klager. Forud for offentliggørelsen blev han gjort opmærksom på, at når man medvirker i et tv-program, kan der være reaktioner fra seere, navnlig på de sociale medier. DR gjorde klager opmærksom på dette, da DR var klar over, at han ikke selv var på de sociale medier. DR rådgav ham også i forhold til, hvordan han skulle reagere, hvis han efterfølgende blev kontaktet af seere eller andre. DR gav endvidere [Klager] mulighed for at kontakte redaktionen, hvilket han har benyttet sig af adskillige gange.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Martin Lavesen, Hans Peter Blicher, Ulrik Holmstrup og Marlene Borst Hansen.

[Klager] har klaget over, at DR har været uærlige og udnyttet, at han under optagelserne til udsendelsen "*I krig med naboen*" var syg og påvirket af feber. Udsendelsen giver ifølge [Klager] ikke et retvisende billede af hans konflikt med beboeren [Person A].

Det er Pressenævnets opfattelse, at et samtykke skal være frivilligt, specifikt og informeret, så personen, der optages, har en viden om, i hvilken sammenhæng vedkommende medvirker i udsendelsen. Sådan som sagen foreligger oplyst, finder nævnet det ikke dokumenteret, at [Klager] ikke kunne overskue konsekvenserne af at deltage i DRs optagelser. Nævnet finder derfor ikke grundlag for at fastslå, at DR har fremtvunget hans deltagelse i udsendelsen ved at være uærlige eller på anden måde presset ham til at deltage.

Pressenævnet bemærker, at det fremgår af udsendelsen, at [Klager] var førtidspensionist, og boligsituationen påvirkede hans helbred.

Råoptagelser

[Klager] har klaget over, at DR ikke i fornødent omfang inddrog væsentlige indrømmelser fra [Person A] fra råoptagelserne. Ifølge [Klager] erkendte [Person A], at hendes døtre i perioder havde boet i lejligheden uden hendes ”opsyn”, og at en fest afholdt i hendes lejlighed i 2011 havde været for højlydt, samt forhold omkring kærestens søn computerspil. Forholdene var ifølge klager væsentlige, fordi [Person A] tidligere har benægtet forholdene.

DR har hertil anført, at [Person A] under optagelserne fortalte, at hendes datter havde boet i lejligheden i forskellige perioder, og at det fremgår af råoptagelserne, at [Person A] under konfliktmæglingen beklagede en episode vedrørende en fest i 2011 over for [Klager].

Pressenævnet har ikke en kopi af råoptagelserne, og nævnet vurderer herefter sagen på baggrund af parternes skriftlige materiale.

Redigering af udsendelsen

[Klager] har klaget over, at DR har udeladt væsentlige oplysninger i beskrivelsen af konflikten. DR oplyste navnlig ikke om boligforeningens sanktioner over for [Person A] eller, at [Person A]s omkringboende naboer havde nedsat hørelse.

Ifølge [Klager] dokumenterer korrespondancen med boligforeningen, at han fik medhold i flere af sine klager over [Person A]. DR har heroverfor anført, at DR først blev bekendt med bilagene, da [Klager] sendte dem i forbindelse med en klage til DRs Lytternes og seernes redaktør i januar 2017, efter udsendelsens offentliggørelse den 13. december 2016.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte, jf. punkt A. 1. Det er således Pressenævnets opfattelse, at medier har en selvstændig pligt at kontrollere oplysninger inden offentliggørelsen, herunder undersøge hvorvidt der er dokumentation, der underbygger parternes udtalelser. På baggrund af oplysningerne om [Klager]s mange klager og [Person A]s udtalelse ”Altså, det har jo været i boligretten to gange, hvor der ikke er kommet noget ud af sagen. Og han har skrevet ind til boligkontoret mange, mange, mange gange.” var DR gjort opmærksom på i hvert fald klagerne til boligforeningen. Pressenævnet har ikke kendskab til sager anlagt ved boligretten, men kopi af én afgørelse fra Beboerklagenævnet i Aalborg Kommune.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

På baggrund af [Boligforeningen]s breve af 20. august 2009, 17. december 2009, 11. maj 2011 og 15. december 2011 til [Klager] samt Beboernævnet i Aalborg Kommunes afgørelse af 26. juli 2012 lægger Pressenævnet til grund, at [Person A] har modtaget flere henstillinger fra boligforeningen. I brev af 17. december 2009 skriver foreningen *"således der igen skabes tålelige forhold for alle parter"*, ligesom foreningen over for beboernævnet ved mail af 19. april 2012 sendte kopi af et brev af 14. december 2011 til lejer [Person A]. Af brevet fremgår det bl.a.:

"Udlejer forventer at henstillingen imødekommes, da fornyede klager vil få alvorlige konsekvenser for fortsættelsen af lejemålet."

Pressenævnet finder, at konflikten mellem [Person A] og [Klager] i udsendelsen fejlagtigt kan give indtryk af, at samtlige af [Klager]s klager har været grundløse. Det fremgår således ikke af udsendelsen, at beboerforeningen (udlejer) flere gange har henstillet til, at beboerne i [Person A]s lejlighed skulle dæmpe sig. I udtalelsen til beboerklagenævnet udtalte foreningen blandt andet:

"Modsat er det også vores opfattelse, at der ikke udvises de store hensyn til de omkringboende, ligesom der har været flere situationer med alvorlige støjgener fra lejemålet – [Vejnavnet] 27, 2. th., specielt på de tidspunkter, hvor lejereren (moderen) ikke opholder sig i boligen, hvilket skønnes at være det meste af tiden."

Pressenævnet finder på den anden side, at det må tillægges vægt, at ingen af henstillingerne har ført til nogen sanktion over for [Person A], ligesom udsendelsens fokus er mæglingen mellem [Klager] og [Person A].

Det må videre tillægges vægt, at [Klager] fik tilsendt et link til udsendelsen i hvert fald fire dage inden offentliggørelsen uden at vende tilbage til DR før efter offentliggørelsen. [Klager] havde således mulighed for at nå at gøre opmærksom på, at udsendelsen efter hans opfattelse var misvisende. Uanset, at DR selv har et ansvar for indholdet af sine udsendelser, finder Pressenævnet efter en samlet afvejning ikke grundlag for at kritisere DR for at udelade oplysninger fra udsendelsen. Af samme årsag finder nævnet heller ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere, at DR ikke undersøgte, hvorvidt der var andre beboere, der havde klaget over beboerne i [Person A]s lejlighed.

[Klager] har også klaget over, at DR undlod at omtale en episode, hvor der ifølge [Klager] var et *"sexorgie"* i [Person A]s lejlighed.

På baggrund af [Klager]s oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [Boligforeningen] efterfølgende oplyste følgende ved brev af 17. december 2009 til klager:

"[...]"

På baggrund af dine henvendelser har vi indkaldt lejerer til et møde på vort kontor den 22. december 2009. Her vil der blive stillet krav om, at afdelingens husorden efterleves, således der igen skabes tålelige forhold for alle parter. ”

Ifølge [Klager] oplyste beboerformanden efter mødet 22. december 2009, at [Person A] havde fået en ”*henstilling og advarsel*”. Sådan som sagen foreligger oplyst, finder nævnet det ikke dokumenteret, at [Person A] har fået en advarsel. Nævnet finder ikke grundlag for at kritisere DR for at gå ind i en konkret beskrivelse af episoden, men henviser til begrundelsen vedrørende DRs manglende omtale af boligforeningens henstillinger.

[Klager] har videre klaget over offentliggørelsen af en beskrivelse af episoden i vaskekælderen og beskrivelsen af hans mulige flytning i udsendelsens slutning.

Til episoden i vaskekælderen har [Klager] klaget over, at DR omtalte en episode i vaskekælderen som et af de eneste konkrete eksempler. [Klager] har oplyst, at DRs journalist pressede ham til at vise kælderrummet, men at han ikke ønskede episoden omtalt.

Efter det oplyst gik [Klager] med til at vise kælderrummet og beskrive forløbet. [Klager] var samtidig klar over, at han udtalte sig til brug for en tv-udsendelse. Sådan som sagen foreligger oplyst, må [Klager]s adfærd herefter forstås som en tilladelse til at omtale episoden, og nævnet udtaler på denne baggrund ikke kritik af DR for at omtale denne episode.

[Klager] har herudover klaget over, at det i udsendelsen fremstår som om, at han på grund af konfliktmæglingen overvejede at flytte fra lejligheden, hvorved mæglingen havde været en succes. Det var ikke tilfældet.

Af udsendelsen fremgår blandt andet følgende vedrørende [Klager]s overvejelser om flytning:

”[Tidskode 04.06]

Det er ved at gå mig så meget på, at så kan det være, jeg er nødt til at flytte på sigt. Så, det er selvfølgelig trist. ”

”[Tidskode 36.32]

Mie Marcussen: Er der nogen af jer, der har haft overvejelser om at flytte på grund af den konflikt, i har haft igennem alle de år?

[Klager]: Ja, det har jeg haft.

Mie Marcussen: Du har haft overvejet.

[Klager]: Og det er nok én af grundene til, at man ikke er flyttet, det er jo, at man finder faktisk ud af, at de boliger, som man ellers kunne tænke sig, de er væsentlig dyrere. ”

”[Tidskode 40.22]

Mie Marcussen: Jeg vil sige, målet i en mægling, det er ikke nødvendigvis, at de skal nå en aftale. Målet er, at de får skabt noget klarhed i deres konflikt. Det kan jo være, at det er en succes, at Jørgen han finder ud af, at nu vil han egentlig gerne flytte, også på baggrund af det her. ”

Udsendelsen slutter med udtalelser fra henholdsvis [Klager], Mie Marcussen og [Person A] om [Klager]s mulige flytning.

Pressenævnet finder, at spørgsmålet om, hvorvidt [Klager] forud for mæglingen overvejede at flytte, er mindre væsentligt i sammenhængen. Det fremgår dog af udsendelsen, at [Klager] også forud for mæglingen havde gjort sig overvejelser om at fraflytte boligen. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere DRs redigering på dette punkt.

Sådan som sagen foreligger oplyst, finder Pressenævnet heller ikke i øvrigt grundlag for at kritisere DRs redigering af udsendelsen *”I krig med naboen”*.

Afgjort den 5. september 2017